

चम्पूरामायणे बालकाण्डम्

०९ – ०८.०९.२०१८

पुनरावर्तनम्

- मङ्गलम् – लक्ष्मीं तनोतु, उच्चैर्गतिर्जगति
- चम्पूप्रकारस्य वैशिष्ट्यम् – गद्यानुबन्धरसमिश्रितपद्यसूक्तिः
- रामायणप्रबन्धरचनायाः समर्थनम् – वाल्मीकिगीत
- आदिकाव्योत्पत्तिः – वाचं निशम्य, तत्र कञ्चन, मा निषाद, तदनु
समयोचितकृत्यं, वाणीविलासम्, ततः परमहर्षेण, अथ सरसिजयोनेः

पुनरावर्तनम्

- लवकुशयोः रामायणाभ्यासः, गानं च – एनं प्रबन्धं, उपागतौ, एतौ मुनिः, तौ पुनरितस्ततो, छन्दोमयीनां
- दशरथवर्णनम् – अस्ति प्रशस्ता, तामावसद्दशरथः, अथास्मिन्ननपत्यतया, सोऽपि सुमन्त्रवचनात्
- देवैः क्षीरसागरगमनम् – तदनु हविराहरणाय, सन्तापघ्नं, क्षीराम्भोधेः, प्रह्लादस्य व्यसनममितम्, नारायणाय, इति प्रणम्योत्थितान्

अपि कुशलममर्त्याः स्वागतं साम्प्रतं वः
शमितदनुजदम्भा किं नु दम्भोलिकेलिः ।
अपि धिषणमनीषानिर्मिता नीतिमार्गाः
त्रिदशनगरयोगक्षेमकृत्ये क्षमन्ते ॥ १७ ॥

○ देवानुद्दिश्य नारायणकृतः कुशलप्रश्नः ।

अपि कुशलममर्त्याः स्वागतं साम्प्रतं वः शमितदनुजदम्भा किं नु दम्भोलिकेलिः ।
अपि धिषणमनीषानिर्मिता नीतिमार्गाः त्रिदशनगरयोगक्षेमकृत्ये क्षमन्ते ॥ १७ ॥

○ अपि, कुशलम्, अमर्त्याः, स्वागतम्, साम्प्रतम्, वः, शमित-दनुज-दम्भा,
किम्, नु, दम्भोलि-केलिः, अपि, धिषण-मनीषा-निर्मिताः, नीतिमार्गाः,
त्रिदश-नगर-योगक्षेम-कृत्ये, क्षमन्ते

अपि कुशलममर्त्याः स्वागतं साम्प्रतं वः शमितदनुजदम्भा किं नु दम्भोलिकेलिः ।
अपि धिषणमनीषानिर्मिता नीतिमार्गाः त्रिदशनगरयोगक्षेमकृत्ये क्षमन्ते ॥ १७ ॥

- हे अमर्त्याः = हे देवाः
- अपि कुशलम्? = क्षेमं वा?
- वः = युष्माकम्
- साम्प्रतम् = इदानीम्
- स्वागतम् = सुखागमनम्

अपि कुशलममर्त्याः स्वागतं साम्प्रतं वः शमितदनुजदम्भा किं नु दम्भोलिकेलिः ।
अपि धिषणमनीषानिर्मिता नीतिमार्गाः त्रिदशनगरयोगक्षेमकृत्ये क्षमन्ते ॥ १७ ॥

- दम्भोलिकेलिः – दम्भूलेः = वज्रायुधस्य, केलिः = विलासः
- शमितदनुजदम्भा – शमितः = निवारितः, दनुजानाम् = दानवानाम्, दम्भः = कपटः यथा तादृशी
- किं नु? = दानवाः विध्वस्ताः किम् इति प्रश्नः

अपि कुशलममर्त्याः स्वागतं साम्प्रतं वः शमितदनुजदम्भा किं नु दम्भोलिकेलिः ।
अपि धिषणमनीषानिर्मिता नीतिमार्गाः त्रिदशनगरयोगक्षेमकृत्ये क्षमन्ते ॥ १७ ॥

- अपि = किम्
- क्षमन्ते = समर्थाः भवन्ति
- के क्षमन्ते? नीतिमार्गाः = नयपद्धतयः
- कीदृशाः नीतिमार्गाः? धिषणमनीषानिर्मिताः – धिषणस्य = देवगुरोः बृहस्पतेः,
मनीषया = बुद्ध्या, निर्मिताः = रचिताः

अपि कुशलममर्त्याः स्वागतं साम्प्रतं वः शमितदनुजदम्भा किं नु दम्भोलिकेलिः ।
अपि धिषणमनीषानिर्मिता नीतिमार्गाः त्रिदशनगरयोगक्षेमकृत्ये क्षमन्ते ॥ १७ ॥

○ कुत्र क्षमन्ते? त्रिदशनगरयोगक्षेमकृत्ये – त्रिदशानां = देवानां, नगरम् =
पुरम् (अमरावती), तस्य योगक्षेमकृत्ये = संरक्षणकर्मणि

अपि कुशलममर्त्याः स्वागतं साम्प्रतं वः शमितदनुजदम्भा किं नु दम्भोलिकेलिः ।
अपि धिषणमनीषानिर्मिता नीतिमार्गाः त्रिदशनगरयोगक्षेमकृत्ये क्षमन्ते ॥ १७ ॥

- अन्वयः – अमर्त्याः! अपि कुशलम्? वः साम्प्रतं स्वागतम् । दम्भोलिकेलिः शमितदनुजदम्भा किम्? धिषणमनीषानिर्मिताः नीतिमार्गाः त्रिदशनगरयोगक्षेमकृत्ये क्षमन्ते अपि?
- तात्पर्यम् – हे देवाः! क्षेमं किम्? भवताम् इदानीं स्वागतम् । वज्रायुधः दानवानां कपटनाशनं करोति किल? देवगुरोः बृहस्पतेः नयोपायाः अमरावत्याः संरक्षणे समर्थाः सन्ति ननु?

अपि कुशलममर्त्याः स्वागतं साम्प्रतं वः शमितदनुजदम्भा किं नु दम्भोलिकेलिः ।
अपि धिषणमनीषानिर्मिता नीतिमार्गाः त्रिदशनगरयोगक्षेमकृत्ये क्षमन्ते ॥ १७ ॥

- अमर्त्याः – अकारान्तः, पुं, सम्बोधनप्रथमा.३ । “आदित्या ऋभवोऽस्वप्रा
अमर्त्या अमृतान्धसः” (अमरः)
- वः – युष्मद्-शब्दः, ६.३ ।
- शमितदनुजदम्भा – दनुजानां दम्भः, शमितः दनुजदम्भः यया सा

अपि कुशलममर्त्याः स्वागतं साम्प्रतं वः शमितदनुजदम्भा किं नु दम्भोलिकेलिः ।
अपि धिषणमनीषानिर्मिता नीतिमार्गाः त्रिदशनगरयोगक्षेमकृत्ये क्षमन्ते ॥ १७ ॥

- दम्भोलिकेलिः – दम्भोलेः केलिः । इकारान्तः, स्त्री, १.१ । “शतकोटिः
स्वरुः शम्बो दम्भोलिः अशनिर्द्वयोः” (अमरः)
- धिषणमनीषानिर्मिताः – धिषणस्य मनीषा, धिषणमनीषया निर्मिताः ।
“बृहस्पतिः सुराचार्यो गीष्पतिर्धिषणो गुरुः”, “बुद्धिर्मनीषा धिषणा” (अमरः)

अपि कुशलममर्त्याः स्वागतं साम्प्रतं वः शमितदनुजदम्भा किं नु दम्भोलिकेलिः ।
अपि धिषणमनीषानिर्मिता नीतिमार्गाः त्रिदशनगरयोगक्षेमकृत्ये क्षमन्ते ॥ १७ ॥

- त्रिदश... – त्रिदशानां नगरम्, योगश्च क्षेमश्च तयोः समाहारः, त्रिदशनगरस्य योगक्षेमम्, त्रिदश...क्षेमस्य कृत्यम् । “अमरा निर्जरा देवास्त्रिदशा विबुधाः सुराः” (अमरः) । अलब्धलाभो योगः, लब्धस्य परिपालनं क्षेमः ।
- क्षमन्ते – “क्षमूष् सहने” (१,आ) – लट्, प्रथम.३
- मालिनीवृत्तम्

एवं भगवतः कुशलानुयोगपुरःसरीममृतासारसरसां सरस्वतीमाकर्ण्य
सम्पूर्णमनोरथानां सुमनसां संसत्पुंसे परस्मै विज्ञापयामास ।

○ एवम्, भगवतः, कुशल-अनुयोग-पुरःसरीम्, अमृत-आसार-सरसाम्,
सरस्वतीम्, आकर्ण्य, सम्पूर्ण-मनोरथानाम्, सुमनसाम्, संसत्, पुंसे, परस्मै,
विज्ञापयामास ।

एवं भगवतः कुशलानुयोगपुरःसरीममृतासारसरसां सरस्वतीमाकर्ण्य
सम्पूर्णमनोरथानां सुमनसां संसत्पुंसे परस्मै विज्ञापयामास ।

○ एवम् = उक्तप्रकारेण

○ भगवतः = नारायणस्य

○ कुशलानुयोगपुरःसरीम् = कुशलप्रश्नपूर्विकाम्

○ अमृतासारसरसाम् = सुधाधारावत् रुचिराम्

एवं भगवतः कुशलानुयोगपुरःसरीममृतासारसरसां सरस्वतीमाकर्ण्य
सम्पूर्णमनोरथानां सुमनसां संसत्पुंसे परस्मै विज्ञापयामास ।

- सरस्वतीम् = वाणीम्
- आकर्ण्य = श्रुत्वा
- सम्पूर्णमनोरथानाम् = कृतार्थानां
- सुमनसाम् = देवानाम्

एवं भगवतः कुशलानुयोगपुरःसरीममृतासारसरसां सरस्वतीमाकर्ण्य
सम्पूर्णमनोरथानां सुमनसां संसत्पुंसे परस्मै विज्ञापयामास ।

- संसत् = समितिः
- परस्मै पुंसे = परमपुरुषाय
- विज्ञापयामास = न्यवेदयत्

एवं भगवतः कुशलानुयोगपुरःसरीममृतासारसरसां सरस्वतीमाकर्ण्य
सम्पूर्णमनोरथानां सुमनसां संसत्पुंसे परस्मै विज्ञापयामास ।

- कुशलानुयोगपुरःसरीम् – कुशलस्य = क्षेमस्य, अनुयोगः = प्रश्नः, कुशलानुयोगः
पुरःसरः यस्याः सा, ताम् । “कुशलं क्षेममस्त्रियाम्”, “प्रश्नोऽनुयोगः पृच्छा च”
(अमरः) । पुरस्+सृ+टच् + डीप् ।
- अमृतासारसरसाम् – अमृतस्य आसारः, अमृतासार इव सरसा, ताम् ।
“धारासम्पात आसारः” (अमरः)

एवं भगवतः कुशलानुयोगपुरःसरीममृतासारसरसां सरस्वतीमाकर्ण्य
सम्पूर्णमनोरथानां सुमनसां संसत्पुंसे परस्मै विज्ञापयामास ।

- सम्पूर्णमनोरथानाम् – सम्पूर्णः मनोरथः येषां ते, तेषाम्
- सुमनसाम् – “सुपर्वाणः सुमनसः त्रिदिवेशा दिवौकसः” (अमरः) ।
सकारान्तः, पुं, ६.३ ।
- संसत् – दकारान्तः, स्त्री, १.१

एवं भगवतः कुशलानुयोगपुरःसरीममृतासारसरसां सरस्वतीमाकर्ण्य
सम्पूर्णमनोरथानां सुमनसां संसत्पुंसे परस्मै विज्ञापयामास ।

○ पुंसे – सकारान्तः, पुं, “पुंस्”, ४.१

○ विज्ञापयामास – वि + “ज्ञा नियोगे” + णिच् – लिट्, १.१

देव! कथमकुशलमाविर्भवेद्भवता कृतावलम्बानामस्माकम्? किन्तु...

- देव, कथम्, अकुशलम्, आविर्भवेत्, भवता, कृत-अवलम्बानाम्, अस्माकम् । किन्तु
- हे देव = भोः स्वामिन्!
- कथम् = केन प्रकारेण
- अकुशलम् = अशुभम्
- आविर्भवेत् = उत्पद्येत

देव! कथमकुशलमाविर्भवेद्भवता कृतावलम्बानामस्माकम्? किन्तु...

- भवता = महात्मना त्वया
- कृतावलम्बानाम् = दत्ताश्रयाणाम्
- अस्माकम् = नः
- काकुः । निश्चयेन अकुशलं नाविर्भवति
- किन्तु = तथापि (किञ्चिद् विज्ञापनीयमस्ति)

देव! कथमकुशलमाविर्भवेद्भवता कृतावलम्बानामस्माकम्? किन्तु...

- अकुशलम् – न कुशलम् । नञ् तत्पुरुषः ।
- आविर्भवेत् – आविस् + “भू सत्तायाम्” – विधिलिङ्, प्रथम.१
- कृतावलम्बानाम् – कृतः अवलम्बः येषां ते, तेषाम्

सङ्क्षेपः

- अपि कुशलममर्त्याः – भगवतः कुशलप्रश्नः
- एवं भगवतः – नारायणस्य वाक्प्रसादेनैव तुष्टाः देवाः विज्ञापयन्ति
- देव, कथमकुशलम् – देवानां वचनस्य पीठिका

QUESTIONS/DOUBTS?

Email us @

sanskritfromhome@vyomalabs.in

- For downloading course-materials, login @ www.sanskritfromhome.in
- Subscribe to our youtube channel @ [vyoma-samskrta-pathasala](https://www.youtube.com/vyoma-samskrta-pathasala)
- Buy our Samskrita-learning products @ www.digitalsanskritguru.com
- Support our cause for Samskrita-Sanskriti @ www.vyomalabs.in

© All the content in this presentation is the
intellectual property of Vyoma Linguistic Labs
Foundation.

All materials shared in our website are purely for
the purpose of personal study.

Replication/reuse in any form without written
permission from the organisation is prohibited.